

दानिएलाचे पुस्तक - क्रमांक चौदा

दानिएल अध्याय दोन - सारांश आणि निष्कर्ष भाग एक

Jeff Pippenger

2023-12-09

“प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात बायबलमधील सर्व पुस्तके एकत्र येतात आणि त्यांचा शेवट होतो. येथे दानिएलाच्या पुस्तकाची परिपूर्ती आहे.” Acts of the Apostles, 585.

योहानाने “येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण” असे म्हणून ओळखलेले सत्य, जे यहूदाच्या वंशातील सिंह जुलै, 2023 पासून आपल्या लोकांसाठी उलगडत आला आहे, तेव्हा परिपूर्णतेस पोहोचते जेव्हा दानिएलाचे पुस्तक आणि प्रकटीकरणाचे पुस्तक एकत्र आणले जातात. दानिएल अध्याय दोन, शेवटच्या दिवसांतील पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेच्या संदर्भात दुसऱ्या दूताचा संदेश दर्शवितो. ते एका परीक्षेच्या प्रक्रियेची आणि परीक्षेच्या एका विशिष्ट कालावधीची ओळख करून देते.

दानिएल अध्याय दोनचा कालखंड व प्रक्रिया, जी दानिएलच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाद्वारे दर्शविली आहे, तिने मिलराइट इतिहासातील प्रॉटेस्टंटच्या परीक्षाकालाचे प्रतिरूप दाखविले. प्रॉटेस्टंट आपल्या परीक्षाप्रक्रियेत अपयशी ठरले आणि रोमच्या कन्या बनले. भविष्यवाणीच्या दृष्टीने कन्या तिच्या मातेस प्रतिरूपित करते; आणि रोम हा एक भविष्यसूचक पशू आहे. त्यांचे अपयश आणि त्यानंतर रोमच्या कन्यांमध्ये झालेले त्यांचे रूपांतर, आपल्या वर्तमान इतिहासातील पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचे प्रतिरूप दाखविते, कारण ते पशूच्या प्रतिमेत रूपांतरित झाले. म्हणून आपली वर्तमान परीक्षाप्रक्रिया दानिएलच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाद्वारे, तसेच मिलराइट चळवळीतील दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या इतिहासाद्वारेही दर्शविली जाते.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी आरंभ झालेल्या दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या इतिहासात एक विशिष्ट कालखंड आणि परीक्षेची प्रक्रिया आहे, जी प्रतीकात्मकरीत्या नबुखदनेस्सराच्या पशूविषयीच्या प्रतिमा-स्वप्नाने दर्शविली जाते; कारण बायबलमधील भविष्यवाणीत राज्य हे पशूही असते. नबुखदनेस्सर आणि खल्दी धार्मिक श्रेष्ठवर्ग हे त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात जे परीक्षेत अपयशी ठरतात, आणि दानिएल व त्याचे तीन निष्ठावंत सहकारी हे त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात जे परीक्षा उत्तीर्ण होतात. तसे नसल्यासारखे दिसू शकते, परंतु नबुखदनेस्सराचे अपयश दानिएलच्या तिसऱ्या अध्यायात निश्चित केलेले आहे.

परीक्षेच्या प्रक्रियेमध्ये, जी दानिएलाच्या पहिल्या व दुसऱ्या अध्यायांत दर्शविली आहे, अलीकडे प्रकाशितवाक्याच्या पुस्तकात मांडण्यात आलेल्या सत्यांशी सुसंगत असे विशिष्ट भविष्यसूचक टप्पे आहेत. पहिल्या अध्यायात, “दहा दिवस” हा त्या परीक्षेचा कालावधी दर्शवित होता, ज्यामुळे दानिएलाने स्वर्गीय आहार ग्रहण केल्यामुळे अधिक सुंदर व पुष्ट अशी प्रतिमा प्रकट केली; तर दुसऱ्या वर्गातील षंढांनी राजाच्या आहाराचे सेवन करणाऱ्यांची प्रतिमा प्रकट केली. भविष्यसूचक अर्थाने राजा म्हणजे राज्य होय, आणि भविष्यसूचक अर्थाने राजा किंवा राज्य हे पशूही असते. ज्यांच्या मुखमुद्रेने राजाच्या आहाराचे सेवन केल्याचे परिणाम प्रकट केले, त्यांनी पशूची प्रतिमा प्रकट केली.

दानिएलच्या दुसऱ्या अध्यायात, नबुखदनेस्सराच्या प्रतिमेसंबंधी स्वप्नातील लपलेल्या “गुपित” समजण्यासाठी दानिएल प्रार्थना करित होता. त्याला ते स्वप्न काय होते हेही जाणून घ्यायचे होते, आणि त्याचा अर्थ काय आहे हेही. तो शेवटच्या दिवसांत त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो जे येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाच्या उघडण्यात संबंधित गुपिते समजून घेण्याचा प्रयत्न करित आहेत; कारण येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचे उघडणे हे कृपाकाल समाप्त होण्यापूर्वी उघडले जाणारे शेवटचे भविष्यवाणीतील “गुपित” आहे. दानिएलसह सर्व संदेषे शेवटचे दिवस ओळखून दाखवत आहेत. “गुपित” समजून घेण्याचा दानिएलचा प्रयत्न हा जीवन-मरणाचा प्रयत्न होता, आणि तसेच शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांसाठी पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा आहे.

“प्रभूने मला स्पष्टपणे दाखविले आहे की कृपेचा अवधी समाप्त होण्यापूर्वी पशूची प्रतिमा निर्माण केली जाईल; कारण ती देवाच्या लोकांसाठी महान कसोटी ठरणार आहे, जिच्याद्वारे त्यांचे अनंतकालीन भविष्य निश्चित केले जाईल.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

दानिएलाची प्रार्थना, जेव्हा तो त्या “गूढ” गोष्टीचा अर्थ समजून घेण्याचा प्रयत्न करीत होता, ती शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांच्या इतिहासातील एक विशिष्ट मार्गचिन्ह दर्शविते. दानिएलाचे पुस्तक दोन साक्षी पुरविते, जे शेवटच्या दिवसांत “प्रार्थना” या मार्गचिन्हाची स्थापना करतात. ते मार्गचिन्ह प्रत्येक सुधारणा-रेषेच्या दुसऱ्या संदेशाने दर्शविलेल्या कालखंडात स्थित आहे.

दोन्ही प्रार्थनांची संदेशांप्रेरित पार्श्वभूमी म्हणजे सत्तर वर्षांची बंदिवासाची अवस्था होय; ती प्रतीकात्मक रीतीने लेवीयव्यवस्था अध्याय २६ मधील “सात काळ” यांचे प्रतिनिधित्व करते. दानियेल २ च्या पहिल्या वचनात “नबुखदनेस्सर” हे नाव दुप्पट आलेले आहे; आणि पवित्रशास्त्रात एखादा शब्द दुप्पट येणे हे दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतीक आहे.

बहीण व्हाईट यांच्या लेखनात दानियेल अध्याय तीन याला रविवारच्या कायद्याचे प्रतीक म्हणून ओळखणारे अनेक संदर्भ आढळतात. दानियेल अध्याय एकामध्ये पहिल्या देवदूताच्या संदेशाची प्रत्येक वैशिष्ट्ये आढळतात, आणि आपणास असे कळविण्यात आले आहे की पहिला व दुसरा संदेश नसताना तिसरा संदेश (दानियेल अध्याय तीन) असू शकत नाही.

पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा ही एलेन व्हाईट यांनी अशी परिभाषित केली आहे की, ती अशी परीक्षा आहे जी आपल्याला कृपाकाळ संपण्यापूर्वी आणि आपण मुद्रांकित होण्यापूर्वी उत्तीर्ण करावयाची आहे. दानिएलच्या तिसऱ्या अध्यायात संगीत वाजले तेव्हा, कृपाकाळ प्रतीकात्मक रीतीने संपला, कारण तिसरा अध्याय रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व करतो. नबुखदनेस्सरचे संगीत त्या सुरावटीचे प्रतिनिधित्व करते जी सोरची वेश्या पृथ्वीवरील राजांना त्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांच्या समाप्तीला गाऊ लागते, ज्या काळात तिला विस्मरणात टाकण्यात आले होते.

आणि त्या दिवशी असे होईल की, एक राजाच्या दिवसांप्रमाणे, सोर सत्तर वर्षे विस्मरणात जाईल; सत्तर वर्षांच्या शेवटी सोर वेश्येसारखी गाईल. वीणा घे, नगरभर फिर, अरे विस्मरणात गेलेल्या वेश्ये; मधुर स्वर काढ, अनेक गीते गा, म्हणजे तुझे स्मरण होईल. आणि असे होईल की, सत्तर वर्षांच्या शेवटी परमेश्वर सोराची भेट घेईल, आणि ती पुन्हा आपल्या मजुरीकडे वळेल, आणि पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर असलेल्या जगातील सर्व राज्यांबरोबर व्यभिचार करील. यशया २३:१५-१७.

सिस्टर व्हाइट तीन देवदूतांचे संदेश हे तीन कसोट्या म्हणून ओळखतात.

“पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांखाली वराला भेटण्यासाठी जे अनेक जण बाहेर पडले होते, त्यांनी जगाला दिला जाणारा तिसरा, अंतिम परीक्षेचा संदेश नाकारला; आणि अंतिम हाक दिली जाईल तेव्हा अशीच भूमिका घेतली जाईल.” Review and Herald, October 31, 1899.

अनेक साक्षींच्या आधारे, दानियेल अध्याय दोन हा दुसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे. पहिल्या देवदूताच्या सामर्थ्यप्राप्तीपासून न्यायापर्यंतचा इतिहास, दानियेलच्या बंदिवासातील सत्तर वर्षांनी दर्शविलेला इतिहास आहे. अध्याय दोनमधील दानियेलच्या प्रार्थनेची पार्श्वभूमी त्या सत्तर वर्षांच्या आत घडते, जी “सात वेळा” यांचे प्रतीक आहे.

नवव्या अध्यायातील प्रार्थना सत्तर वर्षांच्या थेट संदर्भाने सुरू होते. दोन्ही प्रार्थनांचे भविष्यसूचक परिप्रेक्ष्य एकसारखे आहे. त्या एकाच प्रार्थनेचे भिन्न पैलू दर्शवितात, परंतु दोन्हीही “सात वेळा” या एकाच परिप्रेक्ष्यात ठेवलेल्या आहेत, आणि दोन्हींचा संबंध शेवटच्या दिवसांतील एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासात स्थित “प्रार्थना” या मार्गचिन्हाशी जुळतो.

दानियेल नवव्या अध्यायात प्रार्थना करीत असताना, तो बाबेलच्या राज्यापासून मेघ व पारशी यांच्या राज्यापर्यंतच्या भविष्यसूचक “संक्रमणकाळात” आहे. तो संक्रमणबिंदू एक मार्गचिन्हही आहे, आणि तो तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीतील त्याच संक्रमणबिंदूशीही जुळतो, जेव्हा देवाचे लोक “लाओदिकीये” म्हणून रस्त्यात मरतात, आणि “फिलाडेल्फिये” म्हणून कबरेतून बाहेर येतात. पहिल्या देवदूताच्या चळवळीचा संक्रमणबिंदू हा दानियेलच्या संक्रमणबिंदूशी तसेच तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीशी जुळतो, आणि हे तिन्ही थेट लेवीय 26 मधील “सात वेळा” यांच्याशी संबंधित आहेत. मिलराइट चळवळीत फिलाडेल्फियापासून लाओदिकीयेपर्यंतचे संक्रमण 1856 मध्ये “सात वेळा” यांवरील “नव्या प्रकाशाच्या” आगमनाने झाले, आणि त्यानंतर 1863 मध्ये “सात वेळा” यांचा पूर्णतः झालेल्या नकाराने ते पुढे पूर्ण झाले. नवव्या अध्यायातील दानियेल, मिलराइट काळातील पहिल्या देवदूताची चळवळ, आणि आपल्या काळातील तिसऱ्या देवदूताची चळवळ—या सर्वांचा असा एक संक्रमणबिंदू आहे जो परस्परांशी जुळतो, आणि हे तिन्ही संक्रमणबिंदू “सात वेळा” यांच्या संदर्भाच्या चौकटीत स्थापित आहेत.

परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या इतिहासात, दानियेल त्या संदेशवाहकाचे प्रतिनिधित्व करतो ज्याला प्रकाश देण्यात येतो आणि जो तो प्रथम आपल्या तीन सहकाऱ्यांबरोबर वाटतो; अशा रीतीने तो “एलियाह” या भविष्यवाणीच्या भूमिकेचे प्रतीकरूप ठरतो, जो “अरण्यात पुकारणारा आवाज” आहे.

दानिएल अध्याय दोनमधील “गूढ” हे ओळख करून देते की बायबलमधील भविष्यवाणीतील आठवे राज्य हे “त्या सातांपैकी” राज्य आहे. बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांचे पहिले प्रतीकात्मक दर्शन असल्यामुळे, ते प्रकटीकरण अध्याय सतरामध्ये आढळणाऱ्या बायबलमधील भविष्यवाणीतील राज्यांच्या अंतिम प्रतीकात्मक दर्शनाशी जोडलेले आहे. आठवे राज्य, जे “त्या सात” पूर्वीच्या राज्यांपैकी आहे, ते त्या संक्रमणबिंदूस उद्देशून आहे जो आधुनिक बाबेलची स्थापना अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांच्या त्रिविध संघरूपात करतो. नबुखदनेस्सरच्या प्रतिमाविषयक स्वप्नामध्ये शेवटी भविष्यसूचक इतिहासातील आठव्या भौतिक राज्याची ओळख करून दिली आहे.

बायबलमधील भविष्यवाणीत एक राज्य हे पशू असते; म्हणून नबुखदनेस्सरच्या मूर्तीच्या स्वप्नाद्वारे दर्शविलेले सत्य हे अंतिम पशूचा पहिला उल्लेख आहे, ज्याची ओळख प्रकटीकरण अध्याय सतरामध्येही करण्यात आली आहे. म्हणून नबुखदनेस्सरचे स्वप्न शेवटी आठव्या आणि अंतिम पशूच्या प्रतिमेचे स्वप्न आहे. ते “पशूच्या प्रतिमेचे” स्वप्न आहे.

ते स्वतःमध्येच तिसऱ्या देवदूताच्या हालचालीत उद्भवणारा संक्रमणबिंदू ओळखण्याच्या महत्त्वाची पुष्टी आहे; परंतु “गुपित” ही अशी किल्ली देखील आहे जी १८ जुलै, २०२० नंतरच्या इतिहासाविषयी मागील लेखांनी दर्शविलेल्या बऱ्याच बाबींना एकत्र आणते आणि स्थापित करते. त्या लेखांमध्ये असे मांडण्यात आले आहे की दानियेलच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाद्वारे दर्शविलेल्या प्रत्येक पवित्र सुधारणा-चळवळीचे चार मार्गचिन्हे नेहमी एकाच विषयवस्तूची धारणा करतात.

ख्रिस्ताच्या काळातील ते चार मार्गचिन्हे “मृत्यू आणि पुनरुत्थान” या संदर्भात स्थापित करण्यात आली होती. पहिले मार्गचिन्ह, जे पहिल्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्रदानाचे प्रतिनिधित्व करीत होते, ते म्हणजे ख्रिस्ताचा बाप्तिस्मा—मृत्यू आणि पुनरुत्थानाचे प्रतीक. दुसरे मार्गचिन्ह, जे त्या इतिहासातील पहिल्या निराशेचे प्रतिनिधित्व करते, ते म्हणजे लाजराचा मृत्यू आणि पुनरुत्थान. तिसरे मार्गचिन्ह म्हणजे यरुशलेममध्ये झालेला विजयप्रवेश, जो मध्यरात्रीच्या घोषणेचे प्रतिनिधित्व करीत होता. ख्रिस्त आपल्या मृत्यू आणि पुनरुत्थानाकडे जात होता, आणि मृत्यू व पुनरुत्थानाचा जिवंत प्रतिनिधी असलेला लाजर त्या मिरवणुकीचे नेतृत्व करीत होता. तसेच लाजर हेही स्थापित करतो की मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या उद्घोषणेदरम्यान देवाच्या लोकांवर “शिकका” मारला जातो.

“हा शिरोमणी चमत्कार, लाजरला मेलेल्यांतून उठविणे, हा त्याच्या कार्यावर आणि त्याच्या दैवीत्वाच्या दाव्यावर देवाची मोहर बसविणारा होता.” द डिझायर ऑफ एजेस, ५२९.

न्यायाचा चौथा मार्गचिन्ह म्हणजे क्रूस होता, जो मृत्यू आणि पुनरुत्थानही होता. त्या चार मार्गचिन्हांचा कालावधी दानियेलाच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाने दर्शविला आहे.

मिलेराइट इतिहासात, विषय "दिवस-वर्ष तत्त्व" हा होता, आणि ११ ऑगस्ट, १८४० हा त्या तत्त्वाचा पुष्टीकरणबिंदू होता. पहिली निराशा ही दिवस-वर्ष तत्त्वाच्या चुकीच्या अनुप्रयोगाचा परिणाम होती. मध्यरात्रीचा आक्रोश हा तेवीसशे-वर्षांच्या भविष्यवाणीशी आणि पंचवीसशे वीस-वर्षांच्या भविष्यवाणीशी संबंधित दिवस-वर्ष तत्त्वाची परिपूर्णता होता, आणि मग २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी त्या दिवस-वर्ष भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्यावर अन्वेषणात्मक न्यायनिवाडा आरंभ झाला. मिलेराइट इतिहासातील सर्व चार मार्गचिन्हांचा विषय "दिवस-वर्ष तत्त्व" हाच होता. त्या चार मार्गचिन्हांचा कालावधी दानियेलच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाने दर्शविला आहे.

राजा दावीदाच्या दिवसांत विषय होता, "देवाचा कराराचा संदूक." दावीदाला सामर्थ्य प्राप्त झाल्यावर त्याने तो संदूक दावीदाच्या नगरीत आणण्याचा निश्चय केला.

आणि दावीद पुढे जात राहिला, आणि मोठा होत गेला; आणि सेनाधीश परमेश्वर देव त्याच्याबरोबर होता. २ शमुवेल ५:१०.

पहिली निराशा तेव्हा झाली जेव्हा उडझाने कराराचा कोश स्पर्श करून पाप केले. तिसरा वाटचिन्ह तेव्हा होता जेव्हा दावीदास समजले की, उडझाच्या बंडानंतर ज्याच्या घरी कोश ठेवण्यात आला होता त्या गिती ओबेद-एदोमाच्या घराण्यास परमेश्वराने आशीर्वाद दिला होता. त्यानंतर दावीद यरुशलेममध्ये आपल्या विजयी प्रवेशासाठी कोश परत आणण्यास गेला (आणि त्याच वेळी त्याच्या पत्नीकडून दावीदाच्या प्रवेशाबद्दल अयोग्य क्रोध व "निराशा" प्रकट झाली). त्या चारही वाटचिन्हांचे प्रतिनिधित्व कोश करतो. त्या चार वाटचिन्हांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व दानियेलाच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाने केले आहे.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी "तिसऱ्या धिक्काराचा" इस्लाम मोकळा सोडण्यात आला, आणि त्यानंतर रोखण्यात आला. १८ जुलै २०२० ही इस्लामच्या भूमिकेबाबतची एक अयशस्वी भविष्यवाणी होती. मृत, कोरड्या हाडांना जीवन देणारा संदेश "चार वाऱ्यां"कडून येतो, जे इस्लामचे प्रतीक आहेत आणि मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतात. संयुक्त राज्यांमध्ये रविवारी कायद्याच्या राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर येणारा राष्ट्रीय नाश "तिसऱ्या धिक्काराच्या" इस्लामद्वारे घडवून आणला जातो. त्या चार मार्गचिन्हांचा कालावधी दानियेलाच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाद्वारे दर्शविला जातो.

पहिल्या देवदूताची चळवळ तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीचे प्रतिनिधित्व करते, आणि मिलेराइट इतिहासातील मध्यरात्रीच्या हाकाचा संदेश हा पहिल्या निराशेला कारणीभूत ठरलेल्या अयशस्वी भविष्यवाणीस केलेला एक दुरुस्तीकारक संदेश होता.

"निराश झालेल्यांनी शास्त्रवचनांतून पाहिले की ते विलंबाच्या काळात होते, आणि त्यांना दृष्टान्ताची पूर्णता धाराने वाट पाहूनच प्राप्त होणार होती. ज्या त्याच पुराव्यामुळे ते १८४३ मध्ये आपल्या प्रभूची वाट पाहू लागले होते, त्याच पुराव्याने त्यांना १८४४ मध्येही त्याची अपेक्षा करण्यास प्रवृत्त केले." Early Writings, 247.

नॅशव्हिलवर इस्लामिक आक्रमण होईल याचाच जो पुरावा आहे, तोच रविवारच्या उपासनेची अंमलबजावणी झाल्याच्या प्रतिसादात नॅशव्हिलवर होणाऱ्या आक्रमणाचाही पुरावा आहे. भविष्यवाणीच्या आत्म्याचे लेखन कधीही अपयशी ठरत नाही. नॅशव्हिलवरील आक्रमणाची भविष्यवाणी भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या लेखनांत मांडलेली आहे. नॅशव्हिलविषयीची भविष्यवाणी पूर्ण होईल; परंतु नॅशव्हिलवरील आक्रमणाविषयीची ती भविष्यवाणी, मिलेराइट इतिहासात जसे झाले तसे, पूर्वी अपयशी ठरलेल्या भविष्यवाणीच्या दुरुस्तीवर आधारलेली असेल. ती चौथ्या waymark वर पूर्ण होते, जो "न्याय" दर्शविणारा waymark आहे.

येशू नेहमी प्रारंभाच्या साहाय्याने शेवटाचे चित्रण करतो, आणि ११ सप्टेंबर २००१ चा पहिला मार्गचिन्ह इस्लामकडून झालेला हल्ला होता; म्हणून रविवार-कायद्याच्या न्यायनिवाड्याच्या वेळी नॅशव्हिलवर इस्लामी हल्ला होईल. त्यात इतर लक्षांचाही समावेश असू शकतो; परंतु मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा संदेश हा त्या संदेशाची दुरुस्ती करणारा संदेश आहे, ज्याने पहिली निराशा उत्पन्न केली. पहिली निराशा ही भविष्यवाणीवर समय-घटक लागू करण्याच्या पापामुळे झाली,

एलेन व्हाइट यांच्या शब्दांमुळे नव्हे.

हे ओळखणे महत्त्वाचे आहे की पहिल्या संदेशाच्या “सामर्थ्यप्राप्ती” पासून आरंभ होणारी चार मार्गचिन्हे (जी दानिएलमध्ये प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांच्या प्रारंभी घडतात), ती नेहमी त्याच विषयाद्वारे नियंत्रित असतात. जर तुम्ही ११ सप्टेंबर, २००१ हे भविष्यवाणीची पूर्तता म्हणून स्वीकारले असेल, तर तुम्ही भविष्यवाणीच्या अर्थाने “लपविलेले पुस्तक” खाल्ले आहे. प्रत्यक्षात फार थोड्या लोकांनी ते सत्य खाल्ले, परंतु दानिएलद्वारे ज्यांचे प्रतिनिधित्व होते असे काही जण होते, ज्यांनी बाबिलोनी आहारामुळे स्वतःला अशुद्ध होऊ न देण्याचा आपल्या अंतःकरणात निश्चय केला. तरीही असे काही लोक आहेत, जे ११ सप्टेंबर, २००१ हे भविष्यवाणीची पूर्तता होती असे मान्य करतात, पण ते असे युक्तिवाद करतात की ते इस्लाम नव्हते, तर बुश कुटुंब, किंवा जागतिकतावादी, किंवा जेसुइट, किंवा CIA, किंवा आधुनिक कट-सिद्धांतवाद्यांकडून वारंवार वापरले जाणारे या नेहमीच्या घटकांचे काही मिश्रण होते. अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, येशू प्रारंभाद्वारे अंत स्पष्ट करतो; म्हणून, जर ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी भविष्यवाणीच्या दृष्टीने काय प्रतिनिधित्व करण्यात आले होते याबद्दल आपण चुकीचे असू, तर आपण “सत्य” या भविष्यवाणीच्या वचनाचे योग्य प्रकारे विभाजन करण्याची आपली क्षमता नष्ट करीत आहोत.

मिलराइट इतिहासातील पहिल्या संदेशाचे “सामर्थ्यप्रदान” हे दुसऱ्या धिक्कारातील इस्लाम होते, आणि त्या सामर्थ्यप्रदानाने 11 सप्टेंबर 2001 रोजी तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामद्वारे घडवून आणलेल्या सामर्थ्यप्रदानाचे प्रतिरूप दर्शविले.

पहिल्या मार्गचिन्हावर इस्लाम, शेवटच्या मार्गचिन्हावरील इस्लामाची ओळख पटवितो. शेवटचे मार्गचिन्ह न्यायाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि संयुक्त संस्थाने संडे लॉच्या वेळी न्यायांतर्गत आणली जातात. तो यहेज्केलच्या सदतीसाव्या अध्यायातील दुसरा संदेश आहे, जो मृतांना जीवन देतो; आणि तो संदेश तिसऱ्या मार्गचिन्हाचा संदेश आहे, म्हणजे मध्यरात्रीचा आक्रोश. तो शिक्कामोर्तब करण्याचा संदेश आहे, जसा ख्रिस्ताच्या “गाढवावर” आरूढ होऊन झालेल्या विजयोत्सवी प्रवेशाद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविला आहे; “गाढव” हे इस्लामाचे प्रतीक आहे. मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा शिक्कामोर्तब करणारा संदेश इस्लामाद्वारे वाहून नेला जातो.

सियोनच्या कन्येला सांगा, पाहा, तुझा राजा तुझ्याकडे येत आहे, नम्र, आणि गाढवावर, म्हणजे गाढवीच्या पिल्लावर, बसलेला. मत्तय 21:5.

यहेज्केलची दुसरी भविष्यवाणी “चार वाऱ्यां” कडून येते, आणि ते इस्लामचेही एक प्रतीक आहे. या सत्याविषयी स्पष्ट असणे पूर्णपणे अत्यावश्यक आहे, कारण जी घोषणा मध्यरात्रीची हाक आहे तीच तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामची ओळख करून देणारी घोषणा आहे, जो रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त संस्थानांवर न्याय आणणारे सामर्थ्य आहे, आणि जो त्या फर्मानानंतर येणाऱ्या राष्ट्रीय विनाशास कारणीभूत ठरतो.

प्रकटीकरणातील सात कर्णे ही मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम या दोघांनीही रविवारच्या उपासनेची सक्ती केल्याबद्दल देवाचे न्यायनिर्णय होते.

1. १. इ.स. ३२१ मध्ये कॉन्स्टँटाईनने पहिला रविवार कायदा लागू केल्यानंतर पहिल्या चार तुरया मूर्तिपूजक रोमवर आणण्यात आल्या.
2. २. पाचवा व सहावा तुरईनाद (जे इस्लामच्या पहिल्या व दुसऱ्या हायही आहेत), हे इ.स. ५३८ मध्ये ऑर्लिअन्स परिषदेने प्रवर्तित केलेल्या पोपसत्ताक रविवार कायद्यामुळे पोपसत्ताक रोमाविरुद्ध देवाचे न्यायनिर्णय होते.
3. ३. सातवा कर्णा (जो इस्लामचा तिसरा धिक्कार आहे), हा निकट भविष्यकाळात संयुक्त संस्थाने रविवारी उपासना सक्तीची करील तेव्हा तिच्यावर आणला जाणारा न्याय आहे.

तिसऱ्या आपत्तीचा इस्लाम हा ११ सप्टेंबर २००१ च्या पहिल्या मार्गचिन्हाचे प्रतिनिधित्व करतो. १८ जुलै २०२० रोजी नॅशव्हिलवरील इस्लामच्या हल्ल्याविषयीची अपयशी भविष्यवाणी ही पहिली निराशा, दुसरे मार्गचिन्ह, याचे प्रतिनिधित्व करते. यहेज्केलच्या सदतीसाव्या अध्यायातील दुसऱ्या भविष्यवाणीत दर्शविल्याप्रमाणे इस्लामच्या “चार

वान्यांचा" संदेश हा मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचे, तिसऱ्या मार्गचिन्हाचे प्रतिनिधित्व करतो; आणि त्यानंतर १८ जुलै २०२० च्या अपयशी भविष्यवाणीच्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी झालेल्या पूर्ततेचे चौथे मार्गचिन्ह येते. ही ती चार भविष्यसूचक मार्गचिन्हे आहेत जी दानिएलच्या सत्तर वर्षांच्या बंदिवासाद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या भविष्यसूचक इतिहासात घडतात.

मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाची ओळख हा त्या "गुपिताचा" एक प्रमुख घटक आहे, जो नबुखदनेझराच्या प्रतिमा-स्वप्नाचा अर्थ समजून घेण्यासाठी दानिएलने प्रार्थना केली तेव्हा त्याच्यापुढे प्रतीकरूपाने प्रकट करण्यात आला होता. त्याची प्रार्थना ही एक मार्गचिन्ह आहे, जी प्रकटीकरण अकरामधील दोन साक्षीदारांच्या मृत्यूच्या साडेतीन दिवसांच्या शेवटी स्थित आहे. अध्याय नऊमध्ये नोंदविल्याप्रमाणे, दानिएलची लेवीयविधी छब्बीसवरील प्रार्थना दारयावेशाच्या पहिल्या वर्षी झाली होती. यामुळे त्याच्या प्रार्थना संक्रमणाच्या बिंदूवर स्थित होतात.

मिलराइट इतिहासातील संक्रमणबिंदू १८५६ हे वर्ष होते, जेव्हा जेम्स आणि एलेन व्हाइट यांच्या मते मिलराइट चळवळ फिलाडेल्फियाहून लाओदिकीया येथे संक्रमण पावली. त्याच वर्षी हिराम एडसन यांच्या Review and Herald मधील लेखांमध्ये "seven times" विषयी "new light" प्राप्त झाले; परंतु १८६३ मध्ये ("seven times" नंतर), "seven times" पूर्णपणे नाकारले गेले. दानिएलाने "the prayer" अशी प्रार्थना केली, जी बायबल भविष्यवाणीतील पहिल्या व दुसऱ्या राज्यांच्या संक्रमणबिंदूवर "seven times" च्या "scattering" साठी "the remedy" म्हणून ओळखली जाते.

साडेतीन हे बारा शेंद्रे वर्षांचे प्रतीक आहे, आणि ते पुढे "सात काळां"चे प्रतीक आहे. १८ जुलै, २०२० रोजी, Future for America च्या लाओदिकीया चळवळीने पुन्हा कधीही भविष्यवाणीचा संदेश काळावर टांगू नये या देवाच्या आज्ञेविरुद्ध बंड प्रकट केले. त्यानंतर त्या चळवळीला प्रकटीकरण अकरामधील रस्त्यावर "मारले" गेले आणि "विखुरले" गेले; तो रस्ता यहेज्केलच्या कोरड्या, मृत हाडांच्या दरीतून जातो. त्या "विखुरण्याच्या" काळाच्या शेवटी, जो दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील "विलंबाचा काळ" देखील आहे, त्यांना आता "साडेतीन" दिवसांच्या "अरण्यातून" आतून येणाऱ्या "हाक मारणाऱ्या वाणीने" त्यांच्या कबरीतून बाहेर बोलावले जात आहे.

जसे मिलेराइट्स यांनी अखेरीस हे ओळखले की ते त्या वेळी मत्तय अध्याय पंचवीस आणि हबक्कूक अध्याय दोन यांतील "विलंबाच्या काळात" होते, तसेच "दोन मृत साक्षीदारांनाही" "अरण्यातील आवाज" पुकारतो तेव्हा ते कुठे आहेत हे ओळखणे आवश्यक आहे. त्यांनी हे ओळखले पाहिजे की ते "विखुरलेले" आहेत. ती जाणीव "प्रार्थनेची" हाक आहे; परंतु ती केवळ प्रार्थनेची हाक नाही, तर ती दानिएलच्या लेवीय अध्याय सव्वीसातील प्रार्थनेची हाक आहे. त्या विशिष्ट प्रार्थनेशिवाय पुनरुज्जीवन नाही. ते पुनरुज्जीवन लाओदिकीयेहून फिलाडेल्फियाकडे होणाऱ्या संक्रमणबिंदूची खूण करते, आणि दानिएल अध्याय दोनमधील नबुखदनेझराच्या प्रतिमेद्वारे पुष्टी झाल्याप्रमाणे, सातापैकी आठव्या अस्तित्वाचा भविष्यसूचक प्रकार निर्माण करते.

जेव्हा पश्चात्ताप व अंगीकाराची ती प्रार्थना पूर्ण होते, तेव्हा देव आपल्या कराराचे स्मरण करून आपल्या विखुरलेल्या लोकांना पुन्हा एकत्र करील, अशी प्रतिज्ञा आहे. येहेज्केलच्या पहिल्या भविष्यवाणीत त्या हाडांना एकत्र आणले गेले; आणि त्यानंतर "चार वान्यांची" त्याची भविष्यवाणी नव्याने जन्मलेल्या "फिलाडेल्फियन्स" यांचे एका पराक्रमी सेनेत रूपांतर करते... अशा एका पराक्रमी सेनेत की, प्रकटीकरण अकरा अनुसार, त्यांना नंतर "देवदूतांच्या मेघासह" "स्वर्गात उचलले" जाणार होते. तेव्हा ते प्रभूचे "निशाण" ठरतात.

दानियेल दोनमधील "गुपित", जे यहुदाच्या वंशातील सिंह आता प्रकट करित आहे, ते "सातापैकी आठव्या"च्या घटनेची पुष्टी करते...आणि दानियेल दोनमधील प्रत्येक इतर भविष्यवाणीविषयक घटक प्रकटीकरण अकरामधील दोन साक्षीदारांच्या भविष्यवाणीच्या अनुक्रमाशी सुसंगत आहे. प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील दोन साक्षीदार, रविवारीच्या कायद्याची घटना घडते त्याच "क्षणी", "ध्वजाप्रमाणे उंच केले" जातात, कारण ते प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील "महान भूकंप" ाच्या वेळी उंच केले जातात. "महान भूकंप" शहराचा दहावा भाग नष्ट करतो, आणि संयुक्त संस्थाने ही "दहा राजां"मधील प्रमुख सत्ता आहे, जशी फ्रान्स होती, जेव्हा फ्रेंच राज्यक्रांतीच्या "भूकंपाने"

प्रकटीकरण अध्याय अकराच्या परिपूर्तीत फ्रान्सचा नाश केला.

त्या भूकंपाची परिपूर्ण परिपूर्ती "पृथ्वी" पशूवर पूर्ण होते, आणि पृथ्वी-पशूच्या राज्यातील रविवारचा कायदा एक हादरा उत्पन्न करतो. प्रकटीकरण अकरा मधील "भूकंपाची" परिपूर्ण परिपूर्ती म्हणजे रविवारचा कायदा होय, जेव्हा "पृथ्वी" पशू "हलविला" जातो आणि राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय नाश येतो. त्या घडीला ते दोन साक्षीदार "ध्वजाप्रमाणे उंचावले" जातात. ते "मेघांत स्वर्गात आरोहित होतात", जसे ख्रिस्त शेवटच्या वेळी स्वर्गात आरोहित झाला. शेवटच्या दिवसांतील देवाच्या लोकांचे प्रतिरूप असलेल्या शिष्यांना, ज्यांनाही ध्वजाप्रमाणे स्वर्गात उंचाविले जाणे आहे, त्यांना त्याने म्हटलेले शेवटचे शब्द प्रेषितांची कृत्ये या पुस्तकात नोंदलेले आहेत.

तो त्यांना म्हणाला, "ज्या काळांविषयी किंवा समयांविषयी पित्याने आपल्या स्वतःच्या अधिकारात ठेविले आहे, ते जाणून घेणे तुमचे काम नाही. परंतु पवित्र आत्मा तुमच्यावर आला म्हणजे तुम्हाला सामर्थ्य प्राप्त होईल; आणि तुम्ही यरुशलेममध्ये, सर्व यहुदियात, सामरियात, आणि पृथ्वीच्या शेवटपर्यंत माझे साक्षी व्हाल." आणि हे बोलून झाल्यावर, ते पाहत असतानाच, तो वर घेतला गेला; आणि एका मेघाने त्याला त्यांच्या दृष्टीआड घेतले. प्रेषितांची कृत्ये १:७-९.

जे "ध्वज" ठरू इच्छितात त्यांनी "काळ व ऋतू" यांच्या अनुप्रयोगापासून दूर वळले पाहिजे, जर त्यांना "ध्वजा"चे कार्य पूर्ण करण्यासाठी पवित्र आत्म्याचे सामर्थ्य प्राप्त करावयाचे असेल.

दुसऱ्या अध्यायात दानिएलाला प्रकट करण्यात आलेले "गुपित" हेच परीक्षाकाळ संपण्याच्या अगोदर उघडण्यात येणाऱ्या येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचे गुपित आहे. त्या "गुपिता"मध्ये "सात गडगडाटांची" "लपलेली इतिहासरेषा" समाविष्ट आहे. तो इतिहास इब्री वर्णमालेतील पहिले, तेरावे आणि शेवटचे अक्षर एकत्र आणून निर्माण केलेल्या इब्री शब्दावर आधारलेला आहे. जेव्हा ती अक्षरे एकत्र आणली जातात, तेव्हा ती "सत्य" हा इब्री शब्द निर्माण करतात. येशू हेच "सत्य" आहेत, आणि तेच प्रथम व शेवटचेही आहेत. ही तीन अक्षरे प्रत्येक महान सुधारणा-चळवळीची रचना दर्शवितात, कारण ती पहिला, दुसरा आणि तिसरा देवदूत दर्शवितात. ती दानिएलाच्या बाराव्या अध्यायात "शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षिले जातील" असे दर्शविलेल्या त्रि-स्तरीय शुद्धीकरण प्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करतात. ही त्रि-स्तरीय परीक्षा व शुद्धीकरण प्रक्रिया Future for America द्वारे दोन दशकांहून अधिक काळ मांडली जात आहे, परंतु आता ती पवित्र सुधारणा-रेषांतील "लपलेली इतिहासरेषा" दर्शविते असे ओळखण्यात आले आहे. ते "लपलेले इतिहास" म्हणजेच "सात गडगडाटांचे" परिपूर्ण परिपूर्तीकरण होय, जे आतापर्यंत, परीक्षाकाळ संपण्याच्या अगोदरपर्यंत, मुद्रांकित ठेवले गेले होते.

सात गर्जना या "पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांखाली घडून आलेल्या घटनांचे रेखाटन" दर्शवितात, आणि त्या "त्यांच्या क्रमाने उघड केल्या जाणाऱ्या भावी घटनांचे"ही प्रतिनिधित्व करतात, हे बऱ्याच काळापासून समजले गेले आहे. आता "सत्या"च्या प्रकाशनाद्वारे हे प्रकट झाले आहे की, एका सुधारणा-रेषेच्या शेवटच्या तीन वाटचिन्हा या सात गर्जनांचा "गुप्त इतिहास" आहेत. ती वाटचिन्हे "पहिल्या" निराशेपासून आरंभ होऊन "शेवटच्या" निराशेवर समाप्त होतात. मधील वाटचिन्ह मध्यरात्रीचा आक्रोश आहे. पहिली निराशा "विलंबकाळाच्या" आरंभाची खूण करते, जो मध्यरात्रीच्या आक्रोशापाशी समाप्त होतो. मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश "न्याय" येथे समाप्त होतो, जिथे शेवटच्या निराशेची नोंद होते.

दानियेलाच्या दुसऱ्या अध्यायातील पहिली निराशा म्हणजे, त्याला आपण "मृत्यूच्या फर्मानाखाली" ठेवले गेलो आहोत, ही झालेली जाणीव होय. त्यानंतर त्याने "अवधी" मागितला; अशा रीतीने "विलंबाच्या काळाची" सुरुवात चिन्हित झाली. त्यामुळे त्याला "गुपिताची" समज प्राप्त झाली; आणि तेच "मध्यरात्रीच्या आक्रंदनाचा" संदेश होय, जो नंतर नबुखदनेस्सरासमोर सादर करण्यात आला, जेणेकरून तो दानियेलाच्या संदेशाचा "न्याय" करू शकेल.

दानियेलने सादर केलेल्या स्वप्नाविषयी व त्याच्या अर्थाविषयी नबुखदनेस्सराने दिलेला "न्यायनिर्णय" हा सात मेघगर्जनांच्या "गुप्त इतिहासाचे" प्रतिनिधित्व करणाऱ्या तीन वाटखुणांपैकी तिसरी वाटखूण ठरतो. तो न्यायनिर्णय

दानियेल अध्याय तीनमध्येही पुन्हा घेतला आहे; आणि तेथे दानियेल व प्रकटीकरण या पुस्तकांमध्ये ठामपणे वापरल्या गेलेल्या त्या तत्त्वाचे प्रतिनिधित्व केले आहे; ते तत्त्व म्हणजे “पुनरुक्ती करून विस्तार करणे”.

पुढील लेखात आपण तिसऱ्या अध्यायाचा विचार करू; परंतु येथे हे निदर्शनास आणणे उचित ठरेल की तिसऱ्या अध्यायातील तिसऱ्या मार्गचिन्हाचा न्याय हा शेवटच्या निराशेची ओळख करून देतो, ज्याचे प्रतिरूप पहिल्या निराशेमध्ये दर्शविले गेले होते. सात गडगडाटांच्या “गुप्त इतिहासात” तीन मार्गचिन्हे ओळखली जातात, ज्यांचा आरंभ आणि शेवट निराशेने होतो. दानियेलाच्या दुसऱ्या अध्यायात पहिली निराशा नबुखदनेस्सराच्या “मृत्यूच्या हुकुमाशी” संबंधित आहे, आणि तिसऱ्या अध्यायात शेवटची निराशा नबुखदनेस्सराच्या आणखी एका “मृत्यूच्या हुकुमाशी” संबंधित आहे.

“फ्युचर फॉर अमेरिका” या चळवळीचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या “दोन साक्षीदारांचा” “लपलेला इतिहास” 18 जुलै, 2020 च्या निराशेचे प्रतिनिधित्व करतो. त्यानंतर प्रकटीकरण अध्याय अकरामधील “साडेतीन दिवसांनी” दर्शविल्याप्रमाणे “प्रतीक्षाकाळ” सुरू झाला. “अथांग खार्ईतून” वर आलेल्या पशूने “रस्त्यांमध्ये ठार मारलेल्या” लोकांचे जागरण व पुनरुत्थान हे देवाच्या भविष्यसूचक वचनात विशेष रीतीने सविस्तर वर्णन केले आहे; परंतु साध्या स्तरावर, जेव्हा ते दोन साक्षीदार जागृत होतात, तेव्हा त्यांना दानियेल अध्याय दोनमध्ये दर्शविलेले “गुपित” समजते.

ते “गुपित” म्हणजे मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश होय, जो ते मग दानिएल अध्याय तीनपर्यंत जाहीर करतात, जेव्हा लवकरच येणारा रविवारचा कायदा येतो, आणि अंतिम निराशा घडते. पहिली निराशा त्यांना अनुभवास आली ज्यांचे प्रतिनिधित्व “दानिएल” असे केले आहे, 18 जुलै, 2020 रोजी. अंतिम निराशा “दहा राजांच्या” नेत्याला, म्हणजेच संयुक्त संस्थानांना, अनुभवास येते, कारण राष्ट्रीय धर्मत्याग इस्लामकडून राष्ट्रीय विनाशास आरंभ करून देतो.

पुढील लेखात आपण दानिएल अध्याय दोनचा सारांश आणि निष्कर्ष पूर्ण करू.

“सैतानाने जगाला बंदिवान केले आहे. त्याने एक मूर्तिपूजक शब्बाथ आणला आहे, आणि त्याला वरकरणी मोठे महत्त्व दिले आहे. प्रभूच्या शब्बाथपासून ख्रिस्ती जगताची भक्तिपूर्वक वंदना दूर नेऊन, तिने या मूर्तिपूजक शब्बाथाकडे वळविली आहे. जग एका परंपरेपुढे, मनुष्यनिर्मित आज्ञेपुढे नतमस्तक होते. जसा नबुखदनेस्सराने दुराच्या मैदानावर आपली सुवर्णमूर्ती उभी केली आणि अशा रीतीने स्वतःचा गौरव वाढविला, तसाच सैतान या खोट्या शब्बाथामध्ये स्वतःला उंचावतो, ज्यासाठी त्याने स्वर्गाचे चिन्ह चोरून घेतले आहे.” Review and Herald, March 8, 1898.